

„A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut...”

Te vajon mire vigyázol jobban: a saját holmidra, vagy arra, amit kölcsönkaptál? A saját könyvedre vagy a könyvtárra? Csak a saját gyerekedért ugranál vízbe, hogy megmentsd az életét, vagy a rád bízott csemetéért is? Ha sziklaszilárd „elvek embere” vagy, akkor könnyen rávágod: egyformán vigyáznék mindkettőre, és akár életemet adnám egy idegen vagy árva gyerekért is! De a gyakorlat mégis azt mutatja, hogy a könyvtári könyvek hamar „elvesznek”, a szülő nélkül maradó gyerekeknek pedig cudar sors jut osztályrészül...

Jézus a nyájajuhász, aki sajátjaként szereti juhait. Ismeri övéit, és övéi is ismerik őt, aki életét adja juhaiért. Nagyon szép ez a kép, keressetek rá, tele van ennek giccses változataival az internet: Jézus, a jó pásztor. De mit tanít nekünk ez a kép a mai világban? Talán azt, hogy higgyünk Jézusban, az életét értünk odaadó jó pásztorban, és akkor aztán meg vagyunk váltva, halleluja? Esetleg azt juttatja inkább eszünkbe, hogy Isten mindnyájunkat számon tart és gondunkat viseli, vallástól függetlenül, hiszen mindnyájan az ő juhai, sőt gyermekei vagyunk, még ha talán más-más akolból származunk is? Netán azt tanuljuk meg belőle, hogy nekünk is jó pásztorrá kell válnunk, aki gondját viseli a rábízottaknak, és nem fut el a bajban, mint egy gyáva béres?

Bajnok Dániel, Budapest